



CAMINS OBERTS

Ser de bona pasta

Estimats diocesans,

La vida cristiana, segons el meu humil parer, es construeix de moltes maneres, però no totes funcionen de la mateixa manera. M'explico. De vegades ens recolzem en arguments deduïts, és a dir, generats a partir de grans principis. En d'altres ocasions, ens movem amb criteris que provenen del món de les intuïcions, és a dir, que són producte d'una experiència personal. Els grans ideals existeixen, com també les vivències personals, que acaben tenint un lloc molt rellevant, i vindrien a validar allò tan inqüestionable que diria: «el que a mi em va bé, m'ho quedo».

Sovint penso que tots estem fets com si fóssim mosaics, com si la nostra vida fos un cúmul de tessel·les ben diverses. El sentit de cadascuna d'elles és autèntic, fins i tot diria que absolut. Existeix, però, alguna raó interna que les relligui amb sentit? Es fa difícil dir-ho, però hi ha un element que a nosaltres, seguidors de Jesús, ens ajuda en gran manera: em refereixo a la Paraula de Déu. Ella, la Sagrada Escripura, ens guia. Ho tinc clar. El text sagrat ens ajuda a posar llum a tants i tants capítols de les nostres vides i ens confirma la validesa de la dita d'avui: «ser de bona pasta».

Estem fets, diu el text sagrat, per obra i gràcia de Déu, però no oblidem que Déu ens ha modelat des del fang. És a dir, som alhora febles i trenca-dissos, però també brillants i esperançats. No vull de cap manera anar-me'n per les branques amb



una reflexió genèrica. Vull, senzillament, recordar-me i exposar que hi ha una pasta, una bona pasta, que dona a la nostra vida un to d'unitat important, necessari i essencial. Necessitem apropar-nos al text del Nou i de l'Antic Testament per tal de copsar aquesta acció de Déu en nosaltres, i aquest substrat del qual estem fets però també a partir del qual Déu ens eleva.

No volem ser dels qui escapcem el text sagrat com qui desfulla una flor: «això sí, això no». Tot el text som nosaltres. És a dir, el text parla de nosaltres, del que som, de les nostres llums i de les nostres foscores. No tinguem por a llegir —ai, per favor! Això pensava que no ho escriuria mai!—, doncs el que llegim ens ajuda a configurar la unitat que cerquem.

Els missioners són d'aquells que llegeixen. La Bíblia, llibre de llibres, és text de capçalera. Llegir

ens ajuda a reconèixer qui som. És emoció pura. No és fàcil dedicar temps a la lectura en un món tan ple d'interrupcions i distraccions. És un repte dels grans. Qui llegeix es cultiva, fa de la seva persona un camp i el llaura. El text sagrat ens convida, diguem-ho solemnement, des de l'eternitat, a construir-nos, és a dir, a reconèixer que som aquella bona pasta que ens fa ser qui som, és a dir, testimonis del bon Déu, referents que assumim responsablement els errors propis i que insistim a compartir els èxits que assolim.

Els missioners necessitem aquesta proximitat vers la Paraula de Déu. No ens cal pas aprendre-la de me-

mòria, sinó saber-la traslladar a la vida. Dit també d'una altra manera: saber que la història de salvació que relata està inclosa en la nostra vida. «Ser de bona pasta o no ser-ho? *that's the question*», diria algun Hamlet actual. Bé, apuntem-nos a la lectura, si pot ser continuada. Un bon repte. No siguem dels qui ho volen tot de cop i volta: davant del text sagrat quedaríem fregits. Més val poc i pair bé.

Que la bona lectura us acompanyi. Que el text sagrat relligui el món, el dels grans ideals i el de les múltiples experiències, en una història d'amor, una història de sentit.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Daniel Palau Valero
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Lleó XIV crida a una pau desarmada

En el seu missatge per a la LIX Jornada Mundial de la Pau de l'1 de gener, el sant Pare Lleó XIV ha situat la salutació pasqual de Jesús —«La pau sigui amb vosaltres»— com a centre d'una proposta que defineix com a «humil i perseverant».

El Pontífex defensa que la pau no és només una meta, sinó «una presència i un camí» que cal acollir i cuidar, especialment en un context de «tercera guerra mundial a trossos».

Lleó XIV alerta de la lògica de la por i de la dissuasió, amb especial menció a la nuclear, i denuncia l'augment de la despesa militar mundial el 2024, així com el risc que la tecnologia i la intel·ligència artificial en ús militar afavoreixin una «desresponsabilització» en decisions sobre vida i mort. El Papa reclama reforçar la diplomàcia, el dret internacional i iniciatives socials no violentes, perquè la pau deixi de semblar una utopia i esdevingui una tasca compartida.



CAMINOS ABIERTOS

Ser de buena pasta

Queridos diocesanos:

La vida cristiana, según mi humilde parecer, se construye de muchas maneras, pero no todas funcionan del mismo modo. Me explico. A veces nos apoyamos en argumentos deducidos, es decir, generados a partir de grandes principios. En otras ocasiones, nos movemos con criterios que provienen del mundo de las intuiciones, es decir, que son producto de una experiencia personal. Los grandes ideales existen, como también las vivencias personales, que acaban teniendo un lugar muy relevante y vendrían a validar aquello tan incuestionable que diría: «lo que a mí me va bien, me lo quedo».

A menudo pienso que todos estamos hechos como si fuéramos mosaicos, como si nuestra vida fuera un cúmulo de telas muy diversas. El sentido de cada una de ellas es auténtico, incluso diría que absoluto. ¿Existe, sin embargo, alguna razón interna que las relacione con sentido? Es difícil decirlo, pero hay un elemento que a nosotros, seguidores de Jesús, nos ayuda en gran manera: me refiero a la Palabra de Dios. Ella, la Sagrada Escritura, nos guía. Lo tengo claro. El texto sagrado nos ayuda a poner luz a tantos y tantos capítulos de nuestras vidas y nos confiere a la validez del dicho de hoy: «ser de buena pasta».

Estamos hechos, dice el texto sagrado, por obra y gracia de Dios, pero no olvidemos que Dios nos ha modelado desde el barro. Es decir, somos a la vez frágiles y quebradizos, pero también brillantes y esperanzados. No quiero en absolutoirme por las ramas con una reflexión genérica. Quiero, sencillamente, recordarme y exponer que hay una masa, una buena masa, que da a nuestra vida un tono de unidad importante, necesario y esencial. Necesitamos acercarnos al texto del Nuevo y del Antiguo Testamento para captar esta acción de Dios en nosotros y este sustrato del cual estamos hechos, pero también a partir del cual Dios nos eleva.

No queremos ser de los que recortan el texto sagrado como quien deshoja una flor: «esto sí, esto no». Todo el texto somos nosotros. Es decir, el texto habla de nosotros, de lo que somos, de nuestras luces y de nuestras sombras. No tengamos miedo a leer —¡ay, por favor! Pensaba que eso no lo escribiría nunca—, pues lo que leemos nos ayuda a configurar la unidad que buscamos.

Los misioneros son de aquellos que leen. La Biblia, libro de libros, es texto de cabecera. Leer nos ayuda a reconocer quiénes somos. Es pura emoción. No es fácil dedicar tiempo a la lectura en un mundo tan lleno de interrupciones y distracciones. Es uno de los grandes retos. Quien lee se cultiva, convierte su persona en un campo y lo labra. El texto sagrado nos invita, digámoslo solemnemente, desde la eternidad, a construirnos, es decir, a reconocer que somos esa buena pasta que nos hace ser quienes somos, es decir, testigos del buen Dios, referentes que asumimos responsablemente los propios errores y que insistimos en compartir los logros que alcanzamos.

Los misioneros necesitamos esta proximidad hacia la Palabra de Dios. No es necesario aprenderla de memoria, sino saber trasladarla a la vida. Dicho de otra manera: saber que la historia de salvación que relata está incluida en nuestra vida. «¿Ser de buena pasta o no serlo? *that's the question*», diría algún Hamlet actual. Bien, apuntemonos a la lectura, si puede ser continuada. Un buen reto. No seamos de los que lo quieren todo de golpe: ante el texto sagrado quedaríamos fritos. Más vale poco y digerir bien. Que la buena lectura os acompañe. Que el texto sagrado relacione el mundo, el de los grandes ideales y el de las múltiples experiencias, en una historia de amor, una historia de sentido.

Con mi bendición y afecto,

† Daniel Palau Valero
Obispo de Lleida

El Jubileu s'acaba; l'esperança continua



La diòcesi de Lleida va tancar el Jubileu 2025, el passat 27 de desembre, amb la celebració d'una Eucaristia a la Catedral presidida pel bisbe Daniel i concelebrada pel bisbe emèrit Joan i diversos preveres. El Jubileu va arribar al seu punt final definitiu el 6 de gener, quan el papa Lleó XIV va tancar la Porta Santa a la basílica de Sant Pere, culmi-

nant d'aquesta manera més d'un any d'esdeveniments que han reunit milions de pelegrins a Roma i arreu del món. El Jubileu, convocat pel papa Francesc, va començar el 24 de desembre de 2024 i, a Lleida, va viure el seu moment àlgid amb la missa celebrada a la Seu Vella el 16 de març.

En la seva homilia, Mons. Daniel Palau va parlar de l'esperança, concepte al que s'ha dedicat aquest Any Sant, i va assegurar que no és una emoció pasatgera sinó una convicció arrelada en Crist i alimentada per l'Esperit. Va destacar que la pregària sosté aquesta esperança i nodreix la paciència, que les comunitats han de ser veritables «llocs d'esperança» on es descobreixi Jesús, i que la vida familiar, la reconciliació i el perdó són camins concrets per viure i testimoniar aquesta esperança, que sempre va unida a la fe i a la caritat.

Les cerimònies de clausura posen fi a un any marcat per la reflexió espiritual i el compromís social, deixant un llegat d'optimisme i renovació que l'Església espera estendre més enllà d'aquest Any Sant.

Premis als millors pessebres i diorames

El jurat del 91è Concurs de Pessebres ha concedit el Primer Premi en l'apartat d'Esglésies a la parròquia de Sant Salvador de Pardinyes. El Segon Premi ha estat per a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida, i el Tercer, al diorama del Santuari-Parròquia de Santa Teresina, obra de Roger Ortiga. També s'han concedit diversos accèssits a parròquies de la ciutat. El Premi d'Honor ha estat per al pessebre monumental de la parròquia de Sant Pau de la Mariola, obra de Virgilio del Olmo, en reconeixement a més de trenta anys de dedicació pessebrista i a la qualitat artística del conjunt. El pessebre, de gairebé 20 metres quadrats i amb més de 300 figures —algunes de mòbils—, recrea



les principals escenes del cicle del Nadal i destaca pel treball paisatgístic, amb muntanyes, un riu amb aigua i un acurat conjunt de carrers i edificis, fet íntegrament pel seu autor.

Cinquena edició del «Deixa't trobar per Ell»

La Delegació d'Apostolat Seglar i la Unitat Pastoral Pilar-Magdalena organitzen enguany la cinquena edició del curs «Deixa't trobar per Ell». En aquesta ocasió s'han previst vuit sessions i un recés, que es duran a terme els dissabtes a partir de les cinc de la tarda als locals de l'església del Pilar.

Cada sessió començarà amb un cafè, seguit d'una xerrada-testimoni de temes fonamentals en la fe catòlica, seguit d'un diàleg en grups. El dia 17 de gener ja es va celebrar la primera trobada del curs evangelitzador.

D'altra banda, aquest diumenge 25 de gener arrenca la X Setmana de la Bíblia, amb diferents actes que s'aniran desenvolupant fins al dia 31 sota el lema «Que la paraula de Crist habiti en vosaltres» (Col 3,16).

DEIXA'T TROBAR PER ELL I EIXAMPLA LA TEVA TENDA!

5a edició
Any 2026

Us proposem un espai acollidor i de trobada cordial, entre persones que cerquen donar un pas endavant en la seva vida, oberts a deixar-se trobar per Déu.

(Fotos de la 4a edició)

Inici: dissabte 17 gener, 17 h Església del Pilar

ORGANITZAT PER:
Delegació d'Apostolat Seglar
Unitat Pastoral Pilar-Magdalena

PER A MÉS INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS:
deixatrtrobarperell@gmail.com
681 195 786 (whatsapp)
16 de gener, darrer dia d'inscripcions

Campanyes per pisos per a exreclusos i sensellar

La Pastoral Penitenciària de la Diòcesi de Lleida ha expressat el seu agraïment a les parròquies de Sant Pau, Santa Maria de Gardeny i Mare de Déu de la Mercè pel suport generós i constant que han rebut durant el temps de Nadal i que ha permès compartir ajuda material i humana amb persones que, després d'haver complert condemna, es troben actualment en pisos d'acollida destinats a la reinserció social. Aquests pisos són gestionats, administrats i sostinguts econòmicament per l'Obra Mercedària, en coordinació amb la Pastoral Penitenciària, que acompanya pastoralment els processos



personals i comunitaris de les persones acollides.

Actualment, l'Obra Mercedària manté tres pisos d'acollida, un dels quals es troba encara en procés d'equipament. Per aquest motiu, la Pastoral Penitenciària fa una crida a continuar col·laborant.

Per la seva part, Arrels Sant Ignasi afronta la recta final de la campanya «Fes d'aquest pis una llar», destinada a renovar i millorar els nou pisos que destina a persones en situació d'exclusió social. L'objectiu era arribar als 12.000 euros, i el Dia de Reis havien arribat als 11.090 a través de les aportacions de 62 donants.

REFLEXIONS

«Que la Paraula de Crist habiti en vosaltres»

El tercer diumenge del temps de durant l'any, enguany el dia 25 de gener, l'Església celebra el Diumenge de la Paraula, instituit pel papa Francesc l'any 2016. Vol ser una diada d'acció de gràcies, de reflexió i de divulgació de la Paraula de Déu.

Enguany porta per lema: «**Que la Paraula de Crist habiti en vosaltres**» (Col 3,16).

A propòsit de la celebració del Diumenge de la Paraula, el papa Francesc escrivia: «El dia dedicat a la Bíblia no ha de ser “un cop a l'any”, sinó “un cop per tot l'any”, perquè ens urgeix familiaritzar-nos amb la Sagrada Escripura. Altrament, el nostre cor resta fred i el ulls romanen aclucats, davant les incommensurables formes de ceguesa que patim.»

Coincidint amb aquesta jornada, per iniciativa de la Conferència Episcopal Tarraconense, les diòcesis amb seu a Catalunya celebren enguany, del 25 al 31 de gener, la X Setmana de la Bíblia, en la qual s'organitzen activitats a les parròquies i comunitats per impulsar el coneixement del text bíblic, font de comunió i d'alegria.

Nou són les entitats organitzadores als nostres bisbats: la Conferència Episcopal Tarraconense, l'Abadia de Montserrat, l'editorial Claret, el Centre de Pastoral Litúrgica, l'Associació Bíblica de Catalunya, Ràdio Estel, Catalunya Cristiana, la Fundació de l'Escola Cristiana i la Fundació Joan Maragall. Elles promouen diverses activitats a nivell diocesà i interdiocesà.

Llegim aquest diumenge una bonica pàgina de l'Evangeli: Jesús, tot passejant una matinada de primavera vora el llac de Tiberíades, convida uns pescadors —Pere, Andreu, Jaume i Joan— a seguir-lo. Ells deixen les xarxes i la barca i se'n van amb Jesús. A poc a poc se'ls afegiran més. Jesús n'escollirà dotze que, després d'ensenyar-los i d'omplir-los de l'Esperit Sant, els enviarà a anunciar la seva Paraula arreu del món. Així es farà realitat la consigna: «Que la Paraula de Crist habiti en vosaltres.»

Mn. Ramon Sàrries

Dinar de Nadal per a 140 persones sense llar

Unes 140 persones van participar, el passat 24 de desembre, en el tradicional dinar de Nadal per a persones en situació de sense llar al Col·legi Maristes Montserrat de Lleida.

La iniciativa ha estat possible gràcies a l'organització conjunta de la Federació de Colles de l'Aplec del Caragol (Fecoll), el Col·legi Maristes Montserrat, l'Àrea d'Inclusió de l'Ajuntament de Lleida, l'Associació Agrupa't, la Fundació Jericó, Sant Joan de Déu Terres de Lleida i Arrels Sant Ignasi.

La jornada va començar amb la preparació de l'àpat típic de Nadal per part de la Fecoll, alhora que el voluntariat i l'equip tècnic d'Arrels Sant Ignasi van condicionar l'espai. Els 140 participants van poder compartir un menú festiu que va incloure aperitiu, sopa de galets, vedella guisada i torrons. Per completar l'experiència nadalenca, es van organitzar diverses activitats, com una batucada i un karaoke.

Més enllà de l'aspecte gastronòmic, el dinar solidari té com a objectiu principal oferir a les persones en



situació d'exclusió social l'oportunitat de gaudir de l'esperit nadalenca en un entorn acollidor i inclusiu, i visibilitzar la vivència de les persones en situació de sense llar durant aquestes dates.

Acord per atendre les víctimes d'abusos

El Ministeri de Justícia, la Conferència Espanyola de Religiosos (CONFER) i la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) van signar el passat 8 de gener, l'acord per a l'atenció a les víctimes d'abusos sexuals que no hagin tingut recorregut judicial a través del De-



fensor del Pueblo. L'Església i el Govern han acordat obrir una via a través del Defensor del Pueblo per a la reparació d'aquelles persones que són víctimes d'abusos que no desitgin acudir directament a la Comissió PRIVA establerta per l'Església.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. □ Dilluns (lit. hores : 3a setm.) [2Tm 1,1-8 / SI 95 / Lc 10,1-9]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda i deixeble de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Cîteaux.

27. ■ Dimarts [2S 6,12b-15.17-19 / SI 23 / Mc 3,31-35]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg. fund. de les ursulines (Brèscia, 1535). Tortosa: □ Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre,

Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ).

28. □ Dimecres [2S 7,4-17 / SI 88 / Mc 4,1-20]. Sant Tomàs d'Aquino (1274), prev. dominicà i dr. de l'Església, patró dels estudiosos i dels estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat, mr. Lleida: Sant Valeri.

29. ■ Dijous [2S 7,18-19.24-29 / SI 131 / Mc 4,21-25]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), prev. barceloní, fund. merceda-

ris (OdM); Lleida: □ Sant Tomàs d'Aquino, prev. i dr. de l'Església. Tortosa: □ Beat Manuel Domingo i Sol, (Tortosa, 1836-1909), prev., fund. dels Operaris Diocesans (OP).

30. ■ Divendres [2S 11,1-4a.5-10a. 13-17 / SI 50 / Mc 4,26-34]. Tortosa (ciutat): □ Santa Àngela de Mèrici, vg.; santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana.

31. □ Dissabte [2S 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fundador de les congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

1. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [So 2,3; 3,12-13 / SI 145 / 1C 1,26-31 / Mt 5,1-12a]. Sant Cecili, bisbe de Granada i màrtir; santa Brígida d'Escòcia, vg.

Diumenge III de durant l'any (A)

COMENTARI

«Anava per tot Galilea predicant la Bona Nova del Regne i guarint tota malaltia»



L'Antic Testament és com una profecia, com una promesa que es fa realitat en el Nou Testament. Poques vegades veurem una correspondència tan clara entre la profecia de la primera lectura i l'evangeli. Aquest diu: *País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar... Galilea dels pagans. El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Qui és aquesta llum? Evidentment Jesús de Natzaret. Per això a continuació diu l'evangeli: Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: Convertiu-vos que el Regne del cel és a prop.* L'arribada del Regne que es fa realitat en Jesús és la gran llum que il·lumina aquells pobles de la Galilea, anomenada dels pagans, perquè hi havia una barreja de pobles pagans importats des d'Assíria i, per altra banda, perquè Mateu recorda al final del seu evangeli l'encàrrec de Jesús d'anar a predicar a tot el món. La salvació, la llum que és Jesús ha d'il·luminar tots els homes perquè davant Déu ningú no en té l'exclusiva de la salvació. Jesús predicant a Galilea fa realitat la profecia d'Isaïes que hem escoltat a la primera lectura. *El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum.* Les deportacions del territori de Zabuló i Neftalí (a Galilea) va suposar una gran foscor. Però ara la llum de Jesús, la seva predicació del Regne porta una immensa alegria: *Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa...* Cal experimentar la foscor per a sentir la immensa alegria de trobar la llum. Perquè la seva llum arribi a tothom Jesús escull els seus deixebles. De moment Mateu parla només de *Pere i Andreu i de Jaume i Joan*, dues parelles de germans. Ells ja fan realitat la invitació de Jesús a la conversió: *Abandonaren immediatament les xarxes i se n'anaren amb ell.* L'evangeli acaba dient: *Jesús ensenyava a les sinagogues, predicant la Bona Nova del Regne i guarint tota malaltia.* Aquesta també ha de ser la nostra tasca: predicar la Bona Nova del Regne que és el mateix Jesús i alliberar de tot mal els nostres germans; i ho són tots els homes i dones del món.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 8,23b-9,3)

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabuló i de Neftalí, però a la fi dels temps enaltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madián.

► Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, / qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / qui em pot esfereir? R.

Una cosa he demanat al Senyor, / i la desitjo amb tota l'ànima: / poder viure a la casa del Senyor / i vetllar pel seu temple. R.

N'estic cert, fruité en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi. / Espera en el Senyor! R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,10-13.17)

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo soc partidari de Pau», «Doncs jo, d'Apol·ló», «Jo, de Quefes», «Jo, de Crist». Com és això? El Crist està dividit? És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 4,12-23)

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Natzaret, sinó a Cafar-Naüm, vora el llac, a la regió de Zabuló i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós.» Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.»

Tot vorejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veni amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se n'anaren amb ell. I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la bona nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

► Lectura del libro de Isaías (Is 8,23b-9,3)

En otro tiempo, humilló el Señor la tierra de Zabulón y la tierra de Neftalí, pero luego ha llenado de gloria el camino del mar, el otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande; habitaba en tierra y sombras de muerte, y una luz les brilló. Acreciste la alegría, aumentaste el gozo; se gozan en tu presencia, como gozan al segar, como se alegran al repartirse el botín. Porque la vara del opresor, el yugo de su carga, el bastón de su hombro, los quebrantaste como el día de Madián.

► Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Una cosa pido al Señor, / eso buscaré: / habitar en la casa del Señor / por los días de mi vida; / gozar de la dulzura del Señor, / contemplando su templo. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,10-13.17)

Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo, que digáis todos lo mismo y que no haya divisiones entre vosotros. Estad bien unidos con un mismo pensar y un mismo sentir. Pues, hermanos, me he enterado por los de Cloe de que hay discordias entre vosotros. Y os digo esto porque cada cual anda diciendo: «Yo soy de Pablo, yo soy de Apolo, yo soy de Cefas, yo soy de Cristo». ¿Está dividido Cristo? ¿Fue crucificado Pablo por vosotros? ¿Fuisteis bautizados en nombre de Pablo? Pues no me envió Cristo a bautizar, sino a anunciar el Evangelio, y no con sabiduría de palabras, para no hacer ineficaz la cruz de Cristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,12-23)

Al enterarse Jesús de que habían arrestado a Juan se retiró a Galilea. Dejando Nazaret se estableció en Cafarnaúm, junto al mar, en el territorio de Zabulón y Neftalí, para que se cumpliera lo dicho por medio del profeta Isaías: «Tierra de Zabulón y tierra de Neftalí, camino del mar, al otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que habitaba en tinieblas vio una luz grande; a los que habitaban en tierra y sombras de muerte, una luz les brilló». Desde entonces comenzó Jesús a predicar diciendo: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Paseando junto al mar de Galilea vio a dos hermanos, a Simón, llamado Pedro, y a Andrés, que estaban echando la red en el mar, pues eran pescadores. Les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Y pasando adelante vio a otros dos hermanos, a Santiago, hijo de Zebedeo, y a Juan, su hermano, que estaban en la barca repasando las redes con Zebedeo, su padre, y los llamó. Inmediatamente dejaron la barca y a su padre y lo siguieron. Jesús recorría toda Galilea enseñando en sus sinagogas, proclamando el evangelio del reino y curando toda enfermedad y toda dolencia en el pueblo.